

Jeg skal saaledes minde om Tuberkulosekommissionen, som i Løbet af overordentlig kort Tid var færdig med sit Arbejde til Trods for, at Flertallet af dens Medlemmer var Rigsdagsmænd. Jeg vilde unægtelig finde det heldigere, om Rigsdagen fik større Indflydelse og fik Lov til — som man gør i alle Kommissioner — at tilkalde alle de sagkyndige indenfor Lægestanden, den ønskede. Thi man kunde tænke sig, at disse 12 sagkyndige bleve enige med en eller to Rigsdagsmænd om en Betænkning, medens de andre Rigsdagsmænd stode paa den anden Side; i saa Fald var denne Betænkning uendelig lidt værd, idet den ikke var Udtryk for, hvad Rigsdagen mener om disse Spørgsmaal. Det er jo Rigsdagen, som skal lovgive om Spørgsmaalene. Derfor bør her som paa alle andre Omraader de sagkyndige være vejledende, ikke bestemmende.

Det er mig ikke ganske klart og fremgaar ikke af Lovforslaget, om de 6 Medlemmer, der skulle vælges ved Forholdstalsvalg af hver af Rigsdagens Afdelinger, skulle være Rigsdagsmænd, eller om Rigsdagen ogsaa kan vælge Folk, der ikke ere Rigsdagsmænd. Jeg vilde gerne have Oplysning herom.

Ligeledes vilde jeg gerne have bestemt Oplysning om, hvor meget denne Kommissions Arbejde skal omfatte. En æret Taler sagde før, at det vilde være rart, hvis denne Kommission kunde tage alt Sundhedsvæsenet vedrørende op til Behandling: Apotekervæsen, Tandlægevæsen og mange andre Ting. Hvis det bliver Tilfældet, er jeg bange for, at det vil blive et ganske overordentlig stort Arbejde. Men jeg finder, at det ogsaa er ganske unødvendigt. Det er jo ikke ret længe siden, at vi have haft en Kommission angaaende Apotekervæsenets Ordning, og heller ikke ret længe siden, vi havde en Kommission angaaende Tandlægeskolen og dens Ordning. De to paagældende Kommissionsbetænkninger foreligge jo trykte, saa der vil neppe være Anledning for denne Kommission til at gaa synderlig stærkt ind paa disse Spørgsmaal, selv om man udmærket godt kunde ønske, at disse Spørgsmaal samtidig bleve ordnede.

Det, der umiddelbart har givet Anledning til dette Forslags Fremkomst, er jo den Strid, den højtærede Justitsminister har haft med Sundhedskollegiet. Jeg har aldrig været nogen varm Beundrer af det afgaaede Sundhedskollegium. Jeg mener, at det var en Institution, som arbejdede

meget tungt; men jeg kunde unægtelig have ønsket, at det højtærede Sundhedskollegium havde faaet — om jeg saa maa sige — en noget hæderligere Død, end det fik. Man kan jo mene, hvad man vil, om den Maade, hvorpaa Sundhedskollegiet arbejdede, en Ting er sikker, nemlig at de Mænd, der sad i Sundhedskollegiet, vare overordentlig retsindige Mænd, det var Mænd, der gjorde et stort Arbejde, og som i enhver Henseende handlede efter, hvad de ansaa for ret og billigt i det givne Tilfælde.

Naar jeg ønsker en Kommission nedsat til Ordning af vort civile Sundhedsvæsen, er det ikke alene, fordi dette Sundhedsvæsenes Ordning hviler paa en meget gammel Forordning, en Forordning, som ikke længere er tidssvarende, men tillige og ikke mindst paa Grund af den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister har administreret Sundhedsvæsenet. Mange af Tingets Medlemmer vide sikkert lige saa godt som jeg, at der indenfor Lægestanden hersker den største Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa Justitsministeren har administreret Sundhedsvæsenet. Det var det, der var Aarsag til, at der opstod Strid mellem Sundhedskollegiet og Justitsministeren, og som førte til, at Sundhedskollegiets Medlemmer nedlagde deres Mandater. Den Maade, hvorpaa Justitsministeren har besat Lægeembeder, har vakt den allerstørste Misfornøjelse indenfor Lægestanden. Jeg skal selvfølgelig ikke rippe op i hele den Strid, der var mellem Sundhedskollegiet og Justitsministeren, men kun nævne nogle faa Eksempler paa, hvorledes Justitsministeren har besat Lægeembeder. De Eksempler, jeg vil fremdrage, ere hentede fra den Klage, som Sundhedskollegiet i sin Tid indgav til Kongen. Det fremhæves f. Eks. i denne Klage, at der var et Distriktslægeembede i Hillerød, som søgtes af 17 Læger, og at Sundhedskollegiet indstillede 3 Læger, nemlig Dr. Jacobsen i Frederikshavn, Dr. Klein og Dr. Gottlieb, men Embedet blev givet til Dr. Heegaard, som var Nr. 14 paa Anciennetetslisten. Han var en yngre Mand, Kandidat fra 1893 med 2den Karakter, medens den ældste af Ansøgerne var Kandidat fra 1878 med 1ste Karakter, først havde taget Dyr lægeeksamen, dernæst havde været Docent ved Landbohøjskolen, Kandidat ved Frederiks Hospital og Reserve-læge sammesteds og i det hele altsaa havde en ualmindelig alsidig og overordentlig god Uddannelse. Den næste, der var indstillet, var ligeledes Kandidat med første Karak-